

HET SPEL OF DE KNIKKERS?

>> zijn, dat de kinderen beter samenspelen en dat er een grotere groepsbeleving is. En, niet te vergeten, dat de minder vaardige kinderen beter en met meer plezier meedoen.'

SPORTDAGEN

'Ook sportdagen zijn traditioneel gericht op prestaties leveren: Zo ver mogelijk springen, zo hard mogelijk lopen, met je team het voetbaltoernooi winnen, enzovoort', aldus Hans Stroes. 'Door een mix te maken met Groene Spelen ontstaat er meteen een andere sfeer op de sportdag. Ook de ouders valt het op. Het gaat minder om het winnen en iedereen doet mee. Er zijn voldoende Groene Spelen bekend (en te bedenken) waarbij hele groepen kinderen iets gezamenlijk presteren, waarbij het uiteindelijke resultaat ondergeschikt is aan het plezier dat beleefd wordt aan het proces. Neem bijvoorbeeld de parachutespelen, de ballonnenrace of de lopende band. Het boek 'De Groene spelen' van H. van den Einden en R. Pecht is een aanrader.'

BEWEGINGSONDERWIJS

Hans Stroes: 'Bij wedstrijdsport draait het vooral om de competitie. Daardoor wordt winnen belangrijker gemaakt. Dus moet er geselecteerd worden. Op school heb je andere doelen. Elk kind heeft het recht om mee te doen en zich te ontwikkelen in een prettig leerklimaat. Eén manier om daaraan tegemoet te komen, is door de bewegingssituaties op meerdere niveaus aan te bieden. Elk kind krijgt op deze manier succeservaringen. Een andere manier is het aanbieden van Groene Spelen. Leerkrachten en ook ouders merken de verschillen in beleving op, met name van de minder vaardige kinderen. Een ouder vertelde dat zijn zoon de laatste

ORIS De Bunderijes - Helmond

Samen staan de kinderen aan het begin van de Gordiaanse of levende knoop.

tijd steeds enthousiaster over de lessen bewegingsonderwijs werd. Na doorvragen bleken er andere spelen gedaan te worden, Groene Spelen. Wat het was, wist hij niet, maar het was wel heel leuk! Reken maar dat er veel partijen scoren bij dit soort ervaringen.'

Scholen vinden deze spelen leuk omdat kinderen hierbij moeten samenwerken. Het is een uitstekend middel bij de sociale ontwikkeling, al waarschuwt Stroes voor een al te vlotte invoering. 'Er blijven kinderen die maar even mee willen doen, kinderen die het liefst op het scherpst van de snede willen spelen, die willen presteren en winnen. Dat zit ook in onze natuur, dus daar hebben kinderen recht op. Maar af en toe mogen deze kinderen best leren dat de lol van het spel niet alleen in winnen zit, maar ook in andere dingen. Wat mij echter het meest aanspreekt, is de groepsbeleving

en het feit dat de minder vaardige leerlingen als volwaardige speelpartner kunnen meedoen.'

Aan de leerkrachten is dus de uitdaging om een stukje van het bewegingsaanbod te 'vergroenen' en alle leerlingen erbij te betrekken.

We hebben navraag gedaan bij de Burgerschool in Dokkum, waar Rixt Tolsma de lessen heeft gevolgd en nu met plezier toepast in groep 5.

Rixt Tolsma: 'De kinderen vinden het allemaal erg leuk. Het samendoen zonder winnaarelement spreekt alle kinderen aan. Natuurlijk moet je de samenwerking wel stimuleren, maar daarna is de verantwoordelijkheid voor elkaar opvallend groot. De groeps sfeer bij de lessen is prima en daarbij komt dat de lessen met de al aanwezige materialen uit te voeren zijn. De laatste

INZICHT

De politiek staat op het schoolplein

De strijd om het politiek leiderschap bij de VVD is in volle gang en daagt

menig Nederlander uit om zijn of haar voorkeur uit te spreken. Zelfs mensen die nooit op de VVD zouden stemmen, zijn in staat om een persoonlijke voorkeur uit te spreken voor de een of de andere kandidaat. Waar letten mensen dan op? Meestal hoor je ze weinig zeggen over de opvattingen van beide kandidaten, maar ze letten vooral op het gedrag. Hoe kijkt iemand tijdens een debat, laat iemand al dan niet over zich heen lopen, komt hij of zij de ander wel eens tegemoet, is men sportief? Kortom, we zijn kennelijk allemaal in staat om een oordeel te vellen over het gewenste gedrag en dat leidt tot identificatie met de kandidaat van voorkeur. Natuurlijk kiezen we dan het liefste voor de winnaar. Het is dan vervolgens de vraag of diegene die wordt gekozen ook de electorale positie van de VVD gaat versterken. Ik heb de verwachting dat de Nederlandse kiezer heel goed zal letten op de opvattingen van partijen over zorg, sociale zekerheid en inkomenspolitiek. De strijd over het al dan niet afschaffen van de hypotheekrenteaftrek zal de gemoederen weer hoog doen oplopen. De vraag is welke inzet partijen gaan plegen als het gaat om het onderwijs.

Voor het openbaar onderwijs heeft de VVD in de afgelopen jaren altijd een

lans gebroken. Anders dan bij de start van het kabinet was te verwachten, heeft de fractie van de VVD met de PvdA een staaltje van duaal bestuur laten zien op het terrein van de opvang van kinderen tussen de middag op school. Meer principiële gaat Hirshi Ali de strijd aan met het opheffen van artikel 23. Maar in dit land schieten we daar niet zoveel mee op; er is geen voldoende grote meerderheid te vinden voor deze Grondwetwijziging. Het hoofdbestuur van VOO sprak onlang met enkele Kamerleden over de noodzaak van het opheffen van de verzuiling in het Nederlandse onderwijsbestel. Wij hebben niet gepleit voor het principiële debat; dat leidt tot patstellingen. Wel hebben wij gesproken over de maatschappelijke rol van het onderwijs om jonge mensen te vormen, die weten wat gewenst gedrag is en uiteraard over de rol van de school voor het leveren van onderwijskwaliteit. Het liefst zien wij over tien jaar bij het 150-jarig bestaan van de VOO het onderscheid tussen openbaar en bijzonder onderwijs wegvallen, doordat men in regio's een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid neemt voor 'school'. Tijdens de jaarlijkse ledenbijeenkomst op 22 april jongstleden hebben wij het gesprek met de leden gevoerd over een strategie, die is gericht op samenwerking tussen openbaar en bijzonder onderwijs. Een samenwerking, die ook is gericht op gezamenlijke verantwoordelijkheid voor onderwijskwaliteit. Regionale bundeling van krachten, waarin de zuilen elkaar niet de problemen toeschuiven, maar juist mét behoud van keuzevrijheid van de ouders zorg dragen voor een pluriform aanbod van goede scholen; dat is het belang van de kinderen en de maatschappij. De werkelijke verantwoordelijkheid voor de invulling hiervan moet bij de directies en de teams van de scholen liggen. Zij moeten voor die verantwoordelijkheid voldoende zijn toegerust. Bovenschools management mag de beleidsruimte van de scholen niet uithollen. De VOO gaat de komende maanden het onderwijsbeleid bespreken met de politieke partijen. U zult het zien in 2007: Dan staan politici weer op menig schoolplein, en 'school' moet dan op hun politieke agenda staan. ■

keer hebben we een oefening gedaan, waarbij een leerling duikelt om een door twee groepen strak getrokken touw. Iedereen was enthousiast en na afloop van de lessen hadden alle kinderen een lach op het gezicht.' ■

DE LEVENDE KNOOP: MET HANDEN, STOKKEN OF TOUWTJES ELKAAR VASTPAKKEN ZONDER TE KIJKEN EN UIT DE KNOOP PROBEREN TE KOMEN, ZONDER LOS TE LATEN. MET 5 Á 6 KINDEREN IS SUCCES VERZEKERD. HOE MEER KINDEREN, HOE MOEILIJKER.